

Technik poligraf

311918

Inna nazwa zawodu: drukarz, poligraf

Zadania i czynności

Poligraf odpowiada za całokształt działań składających się na proces druku książek, czasopism, gazet, ulotek, opakowań itp. Ostateczny efekt jego pracy w postaci książki lub czasopisma czytelnik otrzymuje do ręki.

Do niedawna mówiło się o sztuce drukarskiej. Teraz drukarstwo to przemysł poligraficzny. Cykl produkcyjny rozpoczyna się w wydawnictwie, gdzie autor składa swoje teksty, rysunki, projekty graficzne, zdjęcia, itp. elementy stanowiące materiały do druku dzieła. Redaktor techniczny ocenia otrzymane materiały pod względem przydatności do druku i za pomocą umownych znaków na maszynopisie ustala, jaką wielkością i krojem czcionki będzie drukowana książka, jak składane będą tytuły, jak wielkie będą wcięcia akapitowe i marginesy oraz sposób rozmieszczenia ilustracji. Wykonuje makietę książki. Swoją pracę przekazuje do zakładu poligraficznego na ręce technologa.

Technolog ustala z redaktorem technicznym, jakie warunki powinien spełniać produkt finalny, czyli książka. Znając wymagania wydawnictwa, technolog sporządza kartę operacyjno-technologiczną na podstawie makiety, uwzględniając przepisy instrukcji technologicznej, normy branżowe, normy ogólnokrajowe aktualnie obowiązujące w branży poligraficznej. Bierze udział w kontroli wstępnej, a więc kontroli materiałów wydawniczych pod kątem przydatności do określonego celu, co zapewnia prawidłowy przebieg procesu produkcyjnego i osiągnięcie wysokiej jakości produktu finalnego. Technolog zleca poszczególnym działom wykonanie określonych etapów produkcji w wyznaczonych terminach, koordynuje prace różnych działów, dokonuje kontroli międzyoperacyjnych, by jak najwcześniej wychwycić błędy i nieprawidłowości.

Sprawdzony przez technologa maszynopis trafia do pracowni składu, ilustracje ? do pracowni fotografii reprodukcyjnej, a zdjęcia ? do obróbki skanerowej. Przy składaniu dużych form bierze udział zwykle kilku składaczy tekstu, którzy na podstawie maszynopisu i informacji na nim naniesionych składają tekst książki korzystając z komputerów (obecnie rzadko skład odbywa się z pojedynczych czcionek). Złożony tekst zostaje naświetlony na naświetlarce komputerowej na materiał światłoczuły i podlega obróbce fotochemicznej. Ilustracje w postaci projektów graficznych w pracowni reprodukcji są przenoszone na kamerze reprodukcyjnej na folię światłoczułą. Zdjęcia przy użyciu skanera są analizowane po-punktowo, ze względu na barwę, przez głowicę odczytującą i zapisywane na folii światłoczułej, która jest poddawana obróbce fotochemicznej w wywoływarce automatycznej.

Tak przygotowane materiały są zgodnie z makietą naklejane na przezroczystą folię i stanowią formy kopiowe, z których kopista wykonuje formy drukowe. Kopista, wykonując formę do druku offsetowego przez formy kopiowe w specjalnej ramie ze źródłem światła emitującym promienie ultrafioletowe, naświetla blachy aluminiowe z warstwą światłoczułą. Po zastosowaniu odpowiedniej, zalecanej przez producenta, obróbki chemicznej otrzymuje formę drukową. Korzystając z tych samych form kopiowych lub form drukowych w zależności od techniki, jaką się posługuje, wykonuje

odbitki próbne, które stanowią kontrolę jakości form kopiowych i form drukowych, a także w pewnym stopniu będą wzorcem dla maszynisty wykonującego druk nakładowy. Formę drukową przekazuje do działu maszyn.

Maszynista mocuje formę na maszynie, dokonuje całej, przewidzianej instrukcją, obsługi maszyny, wykonuje odbitki próbne, a po ich sprawdzeniu drukuje właściwy nakład, stale kontrolując jakość druku. Wydrukowany nakład trafia do introligatorni, gdzie arkusze podlegają obróbce introligatorskiej.